

y' thì có ích gì khi con làm thợ sửa chữa ô-tô?"

"Thợ sửa chữa ô-tô? Con không đùa đấy chứ?" *[Bố sẽ không còn thương mình nếu mình làm thợ sửa chữa ô-tô. Bố sẽ không thương mình nếu mình không học xong. Mình phải nói rõ ra mới được]*

"Không, con nói thật đấy. Bố cứ nhìn Joe mà xem. Anh ấy bỏ học và bây giờ đang làm nghề sửa ô-tô và kiếm được rất nhiều tiền. Đó mới là thực tế".

"Tạm thời thì trông có vẻ như vậy. Nhưng vài năm sau, Joe sẽ thấy tiếc rẻ: 'Giá mà mình được tiếp tục đi học...' *[Trời ơi, đây là bài học lần thứ 16 về giá trị của giáo dục]* "Con không cần phải làm một anh thợ sửa chữa ô-tô. *[Tại sao bố biết? Bố có thực sự hiểu con muốn gì không?]* Con cần có học thức để chuẩn bị cho một nghề nghiệp tương lai tốt đẹp hơn."

"Con chẳng biết. Joe đã có một sự khởi đầu rất tốt". *[Anh ấy không thất bại. Anh ấy không cần học nhiều nhưng anh ấy có thất bại gì đâu?]*

"Này con trai, con đã thực sự cố gắng hết sức chưa?" *[Chúng ta đang nói quanh co bố à. Nếu bố chịu khó lắng nghe, con sẽ nói cho bố biết một điều quan trọng]*

"Con đã học trung học được hai năm rồi. Đúng là con đã cố gắng, nhưng con chỉ thấy lãng phí thời gian thôi."

"Trường con học là một trường rất có uy tín, con có biết không. Hãy xứng đáng với nó". *[Ồ, buồn cười nhỉ! Bây giờ thì bố lại nói về sự tín nhiệm. Ước gì mình có thể nói về điều mình muốn nói]*

"Các bạn của con cũng nghĩ như con". *[Mình cũng có lập trường của mình chứ. Mình có phải là đứa con nít đâu]*